

מכתבים

(המשך מעמוד 3)

זה לקח הרבה שנים. אבל עכשיו אני סוף־סוף מבין מדוע היתה, בצעירותנו, בת שכנו מחייכת לעצמה בהנאה בלתי מוסתרת כאשר היינו שרים לה

ברכה, ברכה רזה כמחט, אלף קילו שוקל התחת! אז, בירושלים של שנות ה־60, זה עוד לא היה באופנה, אבל עכשיו, בניו־יורק של שנות ה־80, כפי שהגברת נירה שמיר מבקשת ללמד אותנו, כנראה שבאמת FAT IS BEAUTIFUL!
צבי בן־עמי, ירושלים

מוכר במזל אריה

על החשיבות האמיתית של ההורוס־קופ.

אין כמעט שבוע שאין לי תקל (קל, אומנם) עם אשתי, כאשר אני מביא את העולם הזה הביתה. היא פשוט חוטפת את הגליון מידתי, ולא שאיכפת לי כל־כך שהיא נוהגת כך, כי אני יכול להביץ כל אדם המבקש לקרוא את העולם הזה ברגע שהוא נופל לידיו. אבל אשתי היקרה חוטפת את העולם הזה מידתי במטרה אחת — כדי לקרוא קודם כל ולפני הכל את ההורוסקופ.

מתאיור עניינים זה תבינו מה דעתי על ההורוסקופ, והנה, בשבוע שעבר, נתקלתי בתופעה שאומנם לא שינתה את דעתי על ההורוסקופ, אבל נתנה לי חומר למחשבה.

בעת ביקור־עסקים בעיר הצרפתית ליון, הוזמנתי לארוחת־צהריים (מעולה) על־ידי כמה אנשי־עסקים מקומיים, ולתדהמתי נסכה רוב השיחה ליד השולחן על אחד ברנאר ארכי, מהנדס צרפתי בכיר, שעשה לאחרונה קריירה בהפעלת את הכוכבים להשמת כוח־אדם.

עד כמה שאני זוכר, טוען ארכי זה כי אנשי־שיווק מן הראוי שיהיו בני מזל עקרב: שמכ"לים מן הראוי שיהיו בני מזל אריה וכולי וכולי. עובדה שהוא מקבל 5,000 פרנקים (כאלף שקל) ליוס־ייעוץ: אז מה אני רוצה מאשתי? מורים הררי, הרצליה

סרט מן הסיפריה

על הצבע ארמון, הסרט והספר (ה) עולם הזה (19.3.86).

הביקורת על הסרט הצבע ארמון היתה מאוד מעניינת, אם כי את הסרט לא ראיתי, אני מצטערת על שלא הוספתם הערה שהספר, לפיו נעשה הסרט, כבר תורגם לעברית.

אני השגתי אותו בספריה היהודית בציריך. האם הוא איננו למכירה בארץ? למעוניינים: רשמתי לפני, מן העטיפה של הספר, כי הוא הוצא לאור, בארץ, על־ידי הוצאת לדורי. **דבורה אטיאם, ציריך**

שמונה שעות שינה

על שעות השידור של הטלוויזיה הישראלית.

אני מבקש להעלות על סדר־היום הציבורי את שעות השידור של הטלוויזיה, לא איכפת לי שמאחרים בנשף יצפו בטלוויזיה עד חצות הלילה. אבל אני אדם עובד, היוצא כל יום בשעה שבע בבוקר לעבודה, ואני חייב, לפני כן, לישון שמונה שעות, אחרת אינני מתפקד.

התוצאה היא שאינני צופה בטלוויזיה אחרי שידור החדשות, וההפסד הוא כולו שלי, אבל הלא אני משלם גארה...
יוסף צוויבל, תל־אביב

מחזה

מחורבן

גם באביב 1960 המשיך טוס־באהינדי לכהן בתפקיד מפקד הפנינים במדורו של שיעון צבר, קוצו של צבר, וכך הוא פסק גוליון העולם הזה שהומיע הש־בוע לפני 25 שנה:

כל העולם במה וכל האנשים שה־קנים, אלא שהם מבוכים את הכישרון שלהם על מחזה מחורבן־

הכריו של שמעון צמרת על הגומה בהדפסת דיברי סופרים ומשוררים מסויימים. לעומת התעלמות והתכחשות ליצירות אחרים, נכונים.

וכתוספת יורשו לי הערות אחרות: שורש הרע אצל רבים מעורכי המוספים הסיפוריים (ועורכי הוצאות־הספרים) הוא יחס הסובייקטיבי לסופר. במקום, כפי שצריך להיות, יחס אובייקטיבי ליצירה.

כאן קבור הכלב, וזאת הרעה החולה של רבים מהעורכים הסיפוריים.

נימוקים סובייקטיביים קטנוניים, שמועות על רקע אישי, שפעמים רבות אין להן יסוד, שיקולים של שמור־ליאוואסמורלך, אלה, וכיוצא בהם, שולטים בממלכת העריכה ומטים את הכף. והעובדה ששרים של אייל מגר נרפסו בימי ההג בחמישה מוספים סיפוריים, ושל אשר רייך ומרדכי גלרמן בשלושה מוספים, מקיפה אצבע מאשימה לא רק כלפי העורכים, אלא גם כלפי האורחים (המודפסים), שברוב יהירות וגובה לב שכחו מידה של צניעות והסתפקות במועט.

א' בלקין, תל־אביב

פיתרון לפליטי פלסטין

רעיון של אזרח אמריקאי ליישוב בעיית פליטי פלסטין.

ראיתי בניו־יורק מוסט כתבה על גישתם האמריקה לשלום במיזרח התיכון של עורך העולם הזה ועורך יומון מורח־ירושלמי (הנא סיניורה, עורך אל־בג'ר), בעת ביקורם המשותף בארצות־הברית.

כאורה אמריקאי מן השורה יש לי מחשבות משלי על אותו נושא — פיתרון בעיית הפליטים הפלסטיניים על־ידי יישובם בחצי־האי סיני.

אודה לכם באם תפרסמו את הצעתי זאת, אותה הצלחתי לפרסם בעיתונים האמריקאיים רק כמודעה בתשלום. והרשו לי שוב להסיר את הכובע בפני שני העורכים האלה, על גישתם הנכונה לעניין השלום. **תומס פטריק ברטולוטו, ניו־יורק**

קול קורא מקנדה

על כלכלת ישראל ללא עובדים ערביים (העולם הזה 23.10.85).

לאחרונה נפל לירי גליון של העולם הזה, ואם כי היה לו כבר ותק של חצי שנה, בלעתי בעניין רב את כל המאמרים, הרכילות ושאר הכבל"ת, ואני מבקש להעיר בדבר הלך הדיסטרוי שאורי אבנרי הסיק באתו גליון (בכתבה הבה נתחכמה, במדורו הנדון), האומר שארצות שגירשו את היהודים הפכו לנחשלות.

זה ממש מזהיר. אבל נראה לי שהמקבילה שעשה עם ערביי ישראל היא רחוקה למדי. נטישת הארץ על־ידי הערבים לא תגרום כשלעצמה, נזק אדיר לכלכלת ישראל, כדבריו וכי כמה כבר אפשר עוד להויק לכלכלה הישראלית?

עורך־דין דן מושינסקי, תורנהיל, מוזא אונטריו, קנדה

הבשלה מאוחרת

עוד על ההיסטוריה של מושב ספסו־פה בגליל (העולם הזה 13.5.86 ואילך).

לפלא בעיניי מדוע יש קוראים התמהים לגלות כי מצויים בארץ יישובים עבריים בעלי שמות עם צליל ערבי.

אכן, כפי שהעולם הזה הסביר, המושב העברי ספסופה הוקם על חורבות הכפר הערבי ספסו־פה, אך אם נתעמק בהיסטוריה של המקום נגלה שוב עד כמה גורלות שני העמים בארץ הזאת משולבים זה בזה.

ספסופה הוקמה על חורבות ספסו־פה, אבל ספסו־פה עצמה הוקמה, כנראה בימי הכיבוש הערבי של הארץ לפני 1300 שנה, על חורבות ספסופה, כפר גלילי יהודי, שהיה קיים עוד כמאתיים שנה אחרי הספירה (והמוכר בתלמוד).

עובדה: בשעתו נמצאו במקום שרידיו של בית־כנסת מן המאה השלישית, וגם לשם המקום פירוש עברי — ספסופה — אלה הם הפירות האפיליים, המאוחרים להבשיל, כפי שאכן קורה עם הפירות הנשרים בגליל. **שלמה לוי, צפת**

הבשורה על פי שמיר

על זכותה הטיבעית של האשה להיות שונה (העולם הזה 21.5.86).

פירטתי במאמר מה קרה לחוק זה, מה ערכו ומה הטענות נגדו, התיישתי.

אין נביא בעיר

הפסוק "אין נביא בעיר" הומצא בארץ זו לפני זמן רב. הוא נשאר נכון.

בארץ נחשבות הריעות והגישות של העולם הזה יוצאות־דופן, במיקרה הטוב ביותר הן "נאיביות" ו"תמימות". במיקרה הרע יותר בוגרניות והבלניות. בחוף־לארץ המצב הפוך: הריעות שלנו נחשבות, על־ידי הרוב העצום של המומחים, הפרשנים והמדריכים, כדבריהגיון פשוטים. ואילו הריעות הפוכות, המהוות בארץ את "הקונסנזוס הלאומי", נחשבות שם במיקרה הטוב ביותר כמטוענות, ובמיקרה הרע ביותר כמטרופות.

הדבר מתבטא בפסוק שאני שומע אותו לעיתים קרובות כשאני מזדמן לחו"ל: "למה אתה לא כותב על זה בשבילנו?" כל־היתקשות רעים מבקשים ממני מאמרים. ואין לי זמן להיענות

קוֹל אִינְיָ

המילים "נאצי יהודי" הם צירוף מיפלצתי בכל שפה, ועל אחת כמה וכמה בשפה הגרמנית. אך כאשר מתארים את מעשיו והשקפותיו של מאיר כהנא, אי־אפשר להימנע מהן מבלי לחטוא לאמת. ואכן, צניגי־המדינה השמיעו אותם לא פעם בבית־המישפט העליון בירושלים.

לפני שנה וחצי, כאשר כחר העולם הזה (23.9.84) בח"כ החדש מאיר כהנא כנא־הישגה תשמ"ד, ניתחנו את המשמעות של צירוף־מילים זה לעומקו השוויון או את כתביו של כהנא עם כתבי ארוף היטלר, השוויון סמלים, סיסמות ומעשים.

בשבוע שעבר זכה מחקר עיתונאי זה בדר בינלאומי. שבועות־חדשות הגרמני הגדול, דר שפיגל, פירסם את המאמר שלנו על גבי שמונה עמודים.

בעמוד תוכיח־עניינים תימצת השבועון את המאמר כך: "הוא רוצה להטיל עונש על יחסי־זיון"

Israels Ultra Meir Kahane

Seite 159

Kahane

Er will sexuelle Beziehungen, egal ob ehelich oder nicht, zwischen Juden und Nichtjuden unter Strafe stellen. Und er will alle Araber aus den von Israel besetzten Gebieten in arabische Länder deportieren. Dennoch sitzt der aus Amerika eingewanderte rechts-extreme Rabbi Meir Kahane seit fast zwei Jahren im israelischen Parlament. Der Israeli Uri Avnery nennt ihn, ebenso wie ein Staatsanwalt, „einen jüdischen Nazi“.

תמצית המאמר על כהנא בדר שפיגל

להצעות אלה, בדרך כלל אני מסרב באדיבות. כבר סיפרתי בשעתו על ההצעה המוזרה ביותר מסוג זה. בעת שהרציתי לפני כ־300 פקידים של משרד־החוץ האמריקאי, במיסגרת הפורום החופשי שהם מקיימים, פנה אליי ראש הפורום וביקש ממני לסכם את דיעותי במאמר. אנחנו מוציאים עיתון פנימי, שהוא סודי, סיפר לי, רק לפקיד משרד־החוץ מותר לעיין בו. כי הוא מכיל מידע מסווג, אם תכתוב לנו מאמר, נפרסם אותו ברצון, אולם אני צריך להגיד לך מראש שלא תוכל לקרוא את הגליון שבו יופיע המאמר. וגם לא את המאמר עצמו כפי שיופיע בעיני־ך. לעומת זאת יכולתי לקרוא מאמר אחר בתי כתי. יחד עם חנא סיניורה, עורך אל־בג'ר הניו־יורק, ביקרתי במערכת זו ועון האמריקאי נישן, אני מכבד את השבוע הזה מאיר. בין השאר מפני שהוא העיתון הא־קאי היחיד המדווח על ענייני המרחב שלנו ב מורא ובלי משוא־פנים.

עורך השבועון, ויקטור נאבאצקי, יהודי אמריקאי בעל מוח חריף והתנהגות מלבבת, שמע מה בפניו ואמר, בלי לחשוב פעמיים: "שבו וכתבו לי במשותף מאמר. אפרסם אותו כדי לפתוח בוויד כזה".

ישבנו וכתבנו את המאמר באותו יום, והוא אכן הופיע כעבור שבוע מעל לחתימתנו המשותפת, תחת הכותרת "השלום במיזרח התיכון אפשרי עכשיו"

ד.א.א.א.א.

IF ALL SIDES ACT NOW
A MIDDLE EAST PEACE IS POSSIBLE
URI AVNERY AND HANNA SINIORA
The writers of this article are an Israeli and a Palestinian nationalist, respectively. Recently we completed a ten-day tour of the United States, visiting several American cities, meeting with members of Congress and State Department officials and speaking to audiences from both Jewish and Arab communities. To all those people we gave the same message: peace between Israel and the Palestinians can be achieved, but if the present opportunity is missed, a disaster of one kind or another is inevitable.

בותרת המאמר בניו־יורק

חתימה משותפת

בין יהודים ולא־יהודים, במיסגרת הנישואין וכחוצה להם, הוא רוצה לגרש את כל הערבים מישראל ומהשטחים הכבושים לארצות־ערב. לברות זאת יושב הרב מאיר כהנא הימני־קיצוני, שהיגר מארצות־הברית, מזה כמעט שנתיים בכנסת. הישראלי אורי אבנרי מכנה אותו, כמו נציג התביעה הכללית, "נאצי יהודי".

במאמר נאמר כי הכנסת מתכוונת לחוקק חוק נגד הגיוענות. כדי לשים קץ לפעולות כהנא, לא